

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. kovo 1 d.*

„Subsidijos – Tam tikros importuojamos Kinijos ir Egipto kilmės austos arba siūtos stiklo pluošto medžiagos – Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/776 – Galutinis kompensacinis mokestis – Subsidijos sumos skaičiavimas – Subsidijos priskyrimas – Teisė į gynybą – Akivaizdi vertinimo klaida – Sąlyginio apmokestinimo importo muitais tvarka – Nuostolių dėl užsienio valiutos keitimo mokestinis vertinimas – Priverstinio kainų mažinimo skirtumo skaičiavimas“

Byloje T-480/20

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE, įsteigta Ain Soukhna (Egiptas),

Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, įsteigta Ain Soukhna,

atstovaujamos *avocats* B. Servais ir V. Crochet,

ieškovės,

prieš

Europos Komisija, atstovaujama P. Kienapfel, G. Luengo ir P. Němečková,

atsakovę,

palaikomą

Tech-Fab Europe eV, įsteigtos Frankfurte prie Maino (Vokietija), atstovaujamos *avocats* L. Ruessmann ir J. Beck,

įstojusios į bylą šalies,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji išplėstinė kolegija),

kurį per pasitarimus sudarė pirmininkas H. Kanninen, teisėjai M. Jaeger, N. Póltorak, O. Porchia ir M. Stancu (pranešėja),

posėdžio sekretorė M. Zwodziak-Carbonne, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: anglų.

įvykus 2022 m. kovo 22 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą¹

- 1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovės *Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE* (toliau – *Hengshi*) ir *Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE* (toliau – *Jushi*) prašo panaikinti 2020 m. birželio 12 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2020/776, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austoms ir (arba) siūtomis stiklo pluošto medžiagoms nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/492, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austoms ir (arba) siūtomis stiklo pluošto medžiagoms nustatomi galutiniai antidempingo muitai (OL L 189, 2020, p. 1) (toliau – ginčijamas įgyvendinimo reglamentas), kiek jis su jomis susijęs.

I. Ginčo aplinkybės

- 2 Ieškovės yra dvi pagal Egipto Arabų Respublikos teisės aktus įsteigtos bendrovės, jų akcininkai yra Kinijos subjektai. Jos abi priklauso *China National Building Material* (CNBM) grupei (toliau – CNBM grupė). Ieškovių veiklą sudaro tam tikrų austų ar siūtų stiklo pluošto medžiagų (toliau – SPM) ir stiklo pluošto pusverpalių (toliau – SPP) gamyba ir eksportas. Tai yra pagrindinė žaliava, naudojama SPM gaminti. Šie produktai parduodami visų pirma Europos Sąjungoje.

A. Dėl Kinijos ir Egipto Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonos

- 3 Abi ieškovės yra įsteigtos Kinijos ir Egipto Sueco (Egiptas) ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonoje (toliau – Sueco EPB zona). Sueco EPB zoną kartu įsteigė Egipto Arabų Respublika ir Kinijos Liaudies Respublika. Jos šaknys siekia dar XX a. paskutinį dešimtmetį. 1997 m. Kinijos ir Egipto ministrai pirmininkai pasirašė susitarimo memorandumą, jame abi šalys susitarė „bendradarbiauti kuriant laisvąją ekonominę zoną Sueco kanalo šiaurinėje dalyje“.
- 4 2002 m. Egipto vyriausybė didesnę 20 km² geografinę teritoriją, kurioje buvo Sueco EPB zona, priskyrė specialiajai ekonominei zonai, todėl šiai zonai taikomas Egipto įstatymas Nr. 83/2002 dėl specialiųjų ekonominių zonų (toliau – Įstatymas Nr. 83/2002).
- 5 Vėliau Kinijos ir Egipto valstybės subjektai įsteigė bendrovę *Egypt TEDA Investment Co.* (toliau – *Egypt TEDA*); Kinijos vyriausybei atiteko 80 % akcijų, o Egipto vyriausybei – 20 % akcijų.
- 6 2012 m. Egipto Prezidentas per oficialų vizitą Kinijoje pareiškė, kad Sueco EPB zona yra pagrindinis dvišalio šių dviejų šalių bendradarbiavimo projektas. Jis taip pat išreiškė viltį, kad vis daugiau Kinijos bendrovių investuos Sueco EPB zonoje, taigi dalyvaus Egipto ekonomikos gaivinimo programoje.

¹ Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano esant tikslinga paskelbti.

- 7 2013 m. Sueco EPB zonos plėtrai buvo numatyta 6 km² pagal *Egypt TEDA* ir Egipto valdžios institucijų pasirašytą sutartį. Nuo tada Sueco EPB zona buvo plėtojama pagal Kinijos „Sausumos ir jūros kelių“ iniciatyvą (angl. *Belt and Road Initiative*). Šioje iniciatyvoje, kaip nurodyta 2015 m. gegužės 13 d. Kinijos Valstybės Tarybos gairėse dėl tarptautinės gamybos pajėgumų stiprinimo ir bendradarbiavimo įrangos gamybos srityje, numatyta, kad „užsienyje investuojančios“ bendrovės gali pasinaudoti fiskalinės ir mokestinės paramos politika, lengvatinėmis paskolomis, finansine parama sindikuotosiomis paskolomis, eksporto kreditais ir projektų finansavimu, investicijomis į nuosavą kapitalą ir eksporto kredito draudimu.
- 8 2015 m. šio sprendimo 4 punkte nurodyta specialioji ekonominė zona (įskaitant Sueco EPB zoną) buvo oficialiai įtraukta į platesnę Sueco kanalo ekonominę zoną (toliau – Sueco ekonominė zona), apimančią Sueco kanalo teritoriją, kuriai taikomas Įstatymas Nr. 83/2002, vadovaujantis Egipto patvirtintu Sueco kanalo koridoriaus plėtros planu.
- 9 2016 m. Kinijos ir Egipto prezidentai oficialiai pradėjo Sueco EPB zonos plėtros 6 km² projektą, o 2016 m. sausio 21 d. pasirašė Kinijos vyriausybės ir Egipto vyriausybės susitarimą (toliau – 2016 m. bendradarbiavimo susitarimas); jame išsamiau paaiškinta Sueco EPB zonos svarba ir teisinis statusas.
- 10 Pagal 2016 m. bendradarbiavimo susitarimą abi vyriausybės kartu vysto Sueco EPB zoną. Jos tai daro atsižvelgdamos į savo atitinkamas nacionalines strategijas, t. y. Kinijos „Sausumos ir jūros kelių“ iniciatyvą ir Egipto Sueco kanalo koridoriaus plėtros planą. Tuo tikslu Egipto vyriausybė suteikia žemės sklypų, darbo jėgą ir tam tikras mokesčių lengvatas, o šioje zonoje veikiančios Kinijos bendrovės vykdo gamybą naudodamos savo išteklius ir skirdamos savo vadovus. Kompensuodama Egipto lėšų trūkumą, Kinijos vyriausybė taip pat remia šį projektą suteikdama reikiamus finansinius išteklius *Egypt TEDA* ir Kinijos bendrovėms, veikiančioms Sueco EPB zonoje.

B. Dėl ginčijamo įgyvendinimo reglamento priėmimo procedūros

- 11 Gavusi 2019 m. balandžio 1 d. skundą pagal 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 55; toliau – pagrindinis antisubsidijų reglamentas) 5 straipsnį (jį daugiau nei 25 % visų SPM Sąjungoje pagaminančių gamintojų vardu pateikė įstojusi į bylą šalis *Tech-Fab Europe eV*), Komisija, remdamasi to reglamento 10 straipsniu, inicijavo antisubsidijų tyrimą dėl Kinijos ir Egipto kilmės SPM importo į Sąjungą. 2019 m. gegužės 16 d. Komisija paskelbė pranešimą apie inicijavimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 167, 2019, p. 11).
- 12 Konkrečiau kalbant, kaip matyti iš ginčijamo įgyvendinimo reglamento 127 konstatuojamosios dalies, nagrinėjami produktai yra medžiagos iš austų arba ištisinėmis gijomis siūtų stiklo pluošto pusverpalių arba verpalų su kitais elementais ar be jų, išskyrus įmirkytus ar iš anksto įmirkytus produktus ir tinklines medžiagas, kurių akučių ilgis ir plotis didesnis nei 1,8 mm ir svoris didesnis nei 35 g/m², kurių KN kodai šiuo metu yra ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 ir ex 7019 90 00 (TARIC kodai 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 ir 7019 90 00 80).
- 13 Atliekant subsidijavimo ir žalos tyrimą nagrinėtas laikotarpis nuo 2018 m. sausio 1 d. iki gruodžio 31 d. Tiriant žalai svarbias tendencijas ir priežastinį ryšį buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2015 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos.

- 14 Tiriamuoju laikotarpiu *Jushi* gamino SPM ir SPP. *Jushi* ne tik naudojo savo pagamintus SPP SPM gaminti, bet ir parduodavo SPP nesusijusiems pirkėjams Egipte ir užsienyje, pavyzdžiui, *Hengshi*. Ši bendrovė gamino SPM iš SPP, o šiuos pirko tiek iš *Jushi*, tiek iš kitos su ja susijusios bei nesusijusios bendrovių (jos abi įsteigtos Kinijoje).
- 15 *Jushi* tiesiogiai parduodavo SPM nesusijusiems pirkėjams Egipte ir Sąjungoje. Ji taip pat eksportavo SPM trims susijusiems pirkėjams Sąjungoje, t. y. *Jushi Spain SA*, *Jushi France SAS* ir *Jushi Italia Srl*. *Jushi*, be kita ko, parduodavo SPM Sąjungoje per *Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co. Ltd.*, už Sąjungos ribų įsteigtą susijusią bendrovę. *Jushi* SPM pardavimai Sąjungoje sudarė apie [konfidencialu]² ieškovių visų tiriamuoju laikotarpiu atliktų šio produkto pardavimų.
- 16 *Hengshi* gamina tik SPM ir jas parduodavo tik Sąjungoje tiesiogiai nesusijusiems pirkėjams ir per *Huajin Capital Ltd.*, už Sąjungos ribų įsteigtą susijusią bendrovę, o ne Egipto rinkoje. *Hengshi* SPM pardavimai Sąjungoje sudarė apie [konfidencialu] % ieškovių visų tiriamuoju laikotarpiu atliktų šio produkto pardavimų.
- 17 2019 m. vasario 21 d. Komisija inicijavo atskirą antidempingo tyrimą dėl Kinijos ir Egipto kilmės SPM importo į Sąjungą (toliau – lygiagretus antidempingo tyrimas). 2019 m. birželio 7 d. ji taip pat inicijavo antisubsidijų tyrimą dėl Egipto kilmės SPP importo (toliau – lygiagretus SPP antisubsidijų tyrimas).
- 18 2019 m. birželio 14 d. ieškovės pateikė pastabas dėl subsidijų, žalos ir Sąjungos interesų. 2019 m. liepos 1 d. jos pateikė atsakymus į antisubsidijų klausimyną. 2019 m. rugsėjo 27 d. ieškovės pateikė atsakymą į Komisijos prašymą pateikti papildomos informacijos. Ši institucija surengė patikrinimus ieškovių ir su jomis susijusių bendrovių patalpose.
- 19 2019 m. liepos 26 d. Egipto vyriausybė pateikė atsakymus į antisubsidijų klausimyną. 2019 m. spalio 15 d. ji pateikė atsakymą į Komisijos prašymą pateikti papildomos informacijos. 2019 m. gruodžio 23 d. Komisija informavo Egipto vyriausybę apie savo ketinimą taikyti pagrindinio antisubsidijų reglamento 28 straipsnį, atsižvelgiant į tam tikrą informaciją apie teisinę ir institucinę sistemą bei į Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto Arabų Respublikos sudarytus tarpvyriausybinius susitarimus dėl Sueco EPB zonos. 2020 m. sausio 3 d. Egipto vyriausybė atsakė Komisijai ir pateikė prašomą informaciją.
- 20 2020 m. vasario 27 d. Komisija ieškovėms pateikė galutinę informaciją, o šios savo pastabas pateikė 2020 m. kovo 20 d. Dėl šios informacijos Komisija surengė klausymą.
- 21 2020 m. balandžio 17 d. Komisija paskelbė papildomą galutinę informaciją, o ieškovės dėl jos 2020 m. balandžio 22 d. pateikė savo pastabas. Dėl šios informacijos Komisija surengė klausymą.
- 22 2020 m. birželio 12 d. Komisija priėmė ginčijamą įgyvendinimo reglamentą. Jis buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* 2020 m. birželio 15 d. ir įsigaliojo kitą dieną po jo paskelbimo.
- 23 Šiuo reglamentu į Sąjungą importuojamoms ieškovių SPM nustatomas 10,9 % galutinis kompensacinis muitas.

² Konfidencialūs duomenys nepateikiami.

II. Šalių reikalavimai

24 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą įgyvendinimo reglamentą tiek, kiek jis su jomis susijęs,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas,
- nurodyti įstojusiai į bylą šaliai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

25 Komisija ir įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
- priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

[*Praleista*]

A. Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo pagrindinio antisubsidijų reglamento 2 straipsnio a ir b punktu, 3 straipsnio 1 dalies a punkto ir 4 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu

[*Praleista*]

1. Dėl ieškinio antrojo pagrindo pirmos dalies, grindžiamos pagrindinio antisubsidijų reglamento 2 straipsnio a ir b punktu bei 3 straipsnio 1 dalies a punkto pažeidimu

- 71 Grįsdamos šią dalį ieškovės nurodo tris pagrindinius prieštaravimus. Pirma, jos teigia, kad Komisijos pateiktas pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto aiškinimas nepagrįstas Sąjungos teise. Antra, Komisija nepagrįstai remiasi PPO teise, aiškindama šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktą. Trečia, Komisijos pateiktas Sutarties dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių (toliau – SKP sutartis) 1 straipsnio 1 dalies a punkto 1 papunkčio aiškinimas neatitinka PPO praktikos ir tarptautinės viešosios teisės.
- 72 Grįsdamos pirmąjį prieštaravimą ieškovės teigia, kad, pažodžiui aiškinant pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktą, kurio formuluotė yra aiški ir tiksli, be to, tam nebūtina atsižvelgti į 1969 m. gegužės 23 d. Vienos konvenciją dėl tarptautinių sutarčių teisės (toliau – Vienos konvencija) ir 2001 m. Jungtinių Tautų Tarptautinės teisės komisijos priimtų straipsnių dėl valstybių atsakomybės už tarptautinės teisės pažeidimus (toliau – TTK straipsniai) projektą, matyti, kad ne tik finansinį įnašą teikianti vyriausybė, bet ir pats finansinis įnašas turi būti kilmės arba eksportuojančios valstybės teritorijoje. Tokį aiškinimą patvirtina bendras pagrindinio antisubsidijų reglamento kontekstas, visų pirma jo 10 straipsnio 7 dalis ir 13 straipsnio 1 dalis.

- 73 Grįsdamos antrąjį prieštaravimą ieškovės teigia, kad Komisija padarė klaidą, aiškindama pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktą pagal PPO teisę. Jos pažymi, kad nors pagal jurisprudenciją Sąjungos teismas gali atlikti Sąjungos teisės akto teisėtumo kontrolę atsižvelgdamas į PPO taisykles, kai Sąjunga ketina įvykdyti konkretų PPO atžvilgiu priimtą išpareigojimą, vis dėlto šiuo atveju aiškinimu pagal PPO teisę negalima remtis aiškinant pagrindinio antisubsidijų reglamento nuostatas, nesutampančias su SKP sutarties nuostatomis. Ieškovių teigimu, SKP sutarties terminai aiškiai skiriasi nuo šiame reglamente vartojamos sąvokos „subsidiija“ apibrėžties.
- 74 Grįsdamos trečiąjį prieštaravimą ieškovės teigia, kad darant prielaidą, jog aiškinant pagrindiniame antisubsidijų reglamente vartojamą sąvoką „Vyriausybė“ reikia atsižvelgti į PPO teisę, Komisijos pateiktas SKP sutarties 1 straipsnio 1 dalies a punkto 1 papunkčio aiškinimas vis dėlto klaidingas, nes neatitinka Vienos konvencijos 31 straipsnio 1 ir 3 dalių. Iš tiesų, iš SKP sutarties aiškiai matyti, kad trečiosios šalies vyriausybės veiksmai negali būti priskiriami kilmės arba eksportuojančios valstybės vyriausybei. Tokį aiškinimą patvirtina ir kitos šios sutarties nuostatos, pavyzdžiui, 13 straipsnio 1, 2 ir 4 dalys bei 18 straipsnio 1 dalies a punktas.
- 75 Be to, TTK straipsnių 11 straipsnis nėra „atitinkama“ tarptautinės teisės norma, kaip suprantama pagal Vienos konvencijos 31 straipsnio 3 dalies c punktą, aiškinant SKP sutarties 1 straipsnio 1 dalies a punkto 1 papunktyje vartojamą sąvoką „Vyriausybė“. PPO apeliacinis komitetas byloje „Jungtinės Valstijos – galutiniai antidempingo ir kompensaciniai muitai tam tikriems produktams iš Kinijos“ (WT/DS 379/AB/R) negalėjo priimti kitokio sprendimo. Dublike ieškovės priduria, kad jei šiam tyrimui būtų buvusi taikoma SKP sutartis, o ne pagrindinis antisubsidijų reglamentas, Komisija būtų galėjusi Kinijos subjektų ieškovėms suteiktus finansinius įnašus pripažinti subsidijomis, kaip apibrėžta SKP sutarties 1 straipsnio 1 dalyje, ir nebūtų turėjusi pareigos juos „priskirti“ Egipto vyriausybei pagal TTK straipsnių 11 straipsnį. TTK straipsnių 11 straipsnis bet koku atveju neturėtų būti taikomas šioje byloje, nes jo paskirtis – nustatyti valstybės, tapusios kitos valstybės dalimi įgijus teritoriją, priskirtiną valstybei perėmėjai, veiksmus, arba vėlesnius valstybės privačius netinkamus jau įvykdytus ar atliekamus veiksmus. Iš tiesų valstybės atsakomybę už kitos valstybės veiksmus nustato ne TTK straipsnių 11 straipsnis, o jų 16–18 straipsniai.
- 76 Komisija, palaikoma įstojusios į bylą šalies, ginčija šiuos argumentus.
- 77 Kaip matyti iš šio sprendimo 72 punkto, ieškovės laikosi nuomonės, kad Komisijos pateiktas pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto, visų pirma kilmės arba eksportuojančios valstybės „Vyriausybės“ sąvokos, aiškinimas yra nepagrįstas Sąjungos teise.
- 78 Siekiant atsakyti į šį klausimą, reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją kiekviena Sąjungos teisės nuostata turi būti įvertinta atsižvelgiant į atitinkamą kontekstą ir aiškinama paisant šios teisės nuostatų visumos, jos tikslų ir raidos tuo metu, kai nagrinėjama nuostata turi būti taikoma (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 28 d. Sprendimo *Association France Nature Environnement*, C-379/15, EU:C:2016:603, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 79 Šiuo klausimu visų pirma reikia priminti, kad pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsnyje nustatyta, kad subsidiija laikoma egzistuojančia, jei tenkinamos jo 1 ir 2 dalyse išdėstytos sąlygos, t. y. kilmės arba eksportuojančios valstybės vyriausybė skyrė „finansinį indėlį [įnašą]“ ir taip suteikta „naudos“.

- 80 Minėto reglamento 2 straipsnio b punkte sąvoka „Vyriausybė“ apibrėžiama kaip vyriausybė ar bet kuri valstybinė institucija, esanti kilmės valstybės ar eksportuojančios valstybės teritorijoje.
- 81 Tame straipsnyje pateikta „Vyriausybės“ apibrėžtis yra glausta ir apsiriboja tuo, kad „Vyriausybės“ sąvoka suprantama kaip apimanti kilmės valstybės ar eksportuojančios valstybės valstybines institucijas. Vis dėlto ši nuostata netrukdo finansinio įnašo priskirti nagrinėjamojo produkto kilmės arba eksportuojančios valstybės vyriausybei, remiantis konkrečiais turimais įrodymais.
- 82 Visų antra, reikia pažymėti, kad šio reglamento 5 konstatuojamojoje dalyje teigiama, jog „nustatant, ar suteikta subsidija, būtina parodyti, kad tos valstybės teritorijoje buvo gautas vyriausybės ar bet kurios valstybinės institucijos finansinis indėlis [įnašas] arba kad buvo suteikta parama norint išlaikyti atitinkamas pajamas ar kainas, kaip numatyta GATT 1994 XVI straipsnyje, ir kad tuo būdu įmonė gavėja gavo naudos“.
- 83 Šioje konstatuojamojoje dalyje vartojamas žodžių junginys „valstybės teritorijoje“ nereiškia, kad finansinis įnašas turi būti tiesiogiai gaunamas iš kilmės arba eksportuojančios valstybės vyriausybės. Priešingai, šių sąvokų vartojimas, kaip nurodo Komisija, neužkerta kelio išvadai, kad finansiniai įnašai gali būti priskirti nagrinėjamojo produkto kilmės arba eksportuojančios valstybės vyriausybei.
- 84 Taigi pagal pagrindinį antisubsidijų reglamentą negalima atmesti, kad net jei finansinis įnašas nėra tiesiogiai gautas iš kilmės arba eksportuojančios valstybės vyriausybės, jis gali būti jai priskirtas.
- 85 Tokia išvada yra dar aktualesnė atsižvelgiant į specifines Sueco EPB zonos, kurioje yra įsikūrusios ieškovės, aplinkybes.
- 86 Pirma, ginčijamo įgyvendinimo reglamento 690 konstatuojamojoje dalyje Komisija atsižvelgė į du dviejų Egipto prezidentų pareiškimus dėl Sueco EPB zonos. Pirmajame 2012 m. paskelbtame pareiškime ši zona apibūdinta kaip pagrindinis Egipto ir Kinijos dvišalio bendradarbiavimo projektas. Antrasis, 2014 m. paskelbtas, pranešimas buvo susijęs su „Sausumos ir jūros kelių“ iniciatyva, jame, be kita ko, buvo teigiama, kad ši iniciatyva yra svarbi galimybė Egipto ekonomikai gaivinti ir kad šios šalies valdžios institucijos yra pasirengusios aktyviai dalyvauti ir teikti paramą. Egipto valdžios institucijos norėjo bendradarbiauti su Kinija, be kita ko, rengiant Sueco kanalo koridoriaus, Sueco EPB zonos projektus ir pritraukti Kinijos bendrovių investicijas į Egiptą.
- 87 Šiuo klausimu ginčijamo įgyvendinimo reglamento 691 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad Kinijos „Sausumos ir jūros kelių“ iniciatyva yra žinoma visuomenėje ir kad pagal 2015 m. gegužės 13 d. Valstybės Tarybos gaires dėl tarptautinės gamybos pajėgumų stiprinimo ir bendradarbiavimo įrangos gamybos srityje „užsienyje investuojančios“ bendrovės gali pasinaudoti visų pirma šiomis priemonėmis: fiskalinės ir mokestinės paramos politika, lengvatinėmis paskolomis, finansine parama sindikuotosiomis paskolomis, eksporto kreditais ir projektų finansavimu, investicijomis į nuosavą kapitalą ir galiausiai eksporto kredito draudimu.
- 88 Antra, ginčijamo įgyvendinimo reglamento 693 konstatuojamojoje dalyje Komisija atsižvelgė į tai, kad 2016 m. Kinijos ir Egipto vyriausybės sudarė Bendradarbiavimo susitarimą dėl Sueco EPB zonos. Tame susitarime, be kita ko, jo 1 straipsnyje, numatyta, kad Kinijos Liaudies Respublika gali taikyti tam tikrus savo įstatymus Sueco EPB zonoje. Minėto susitarimo 4 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „Kinijos vyriausybė laiko [Sueco EPB] zoną Kinijos užsienio ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zona“ ir kad „bendradarbiavimo zona statybos, ūkio subjektų

- pritraukimo ir veiklos metu turi teisę naudotis Kinijos vyriausybės teikiama politine parama ir palankesnėmis sąlygomis užsienio ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonoms“. Šio susitarimo 5 straipsnio 1 dalyje taip pat numatyta, kad Kinijos vyriausybė remia bendradarbiavimo zoną „skatindama atitinkamas finansų įstaigas skirti finansavimo priemonės <...> bendradarbiavimo zonoje vykdomiems investiciniams projektams, kurie atitinka skolinimo sąlygas ir paskolų naudojimo reikalavimus“.
- 89 Trečia, ginčijamo įgyvendinimo reglamento 660 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad, siekdamas užtikrinti 2016 m. Bendradarbiavimo susitarimo įgyvendinimą, Kinijos ir Egipto vyriausybės sukūrė trijų lygių konsultacijų mechanizmą, visų pirma pasirašė Bendradarbiavimo susitarimą dėl Sueco EPB zonos administracinės komisijos ir šios zonos valdymo komiteto įsteigimo, be to, susitarta, kad *Egypt TEDA* ir atitinkami Egipto partneriai praneš apie jiems kylančias problemas ir sunkumus. Iš to reglamento 652 konstatuojamosios dalies matyti, kad Kinijos vyriausybei atiteko 80 % *Egypt TEDA* akcijų, o Egipto vyriausybei – 20 %; šios bendrovės tikslas – skatinti Sueco EPB zonos plėtrą Egipte.
- 90 Galiausiai iš ginčijamo įgyvendinimo reglamento 726 ir 745 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Egipte įsisteigusioms Kinijos bendrovėms buvo suteikta ypač reikšminga finansinė parama.
- 91 Taigi glaudžiai bendradarbiaudamos Kinijos ir Egipto vyriausybės įsteigė Sueco EPB zoną, t. y. teritoriją su teisiniais ir ekonominiais ypatumais, kad Kinijos valdžios institucijos galėtų tiesiogiai toje zonoje įsisteigusioms Kinijos bendrovėms teikti visapusišką pagalbą pagal Kinijos „Sausumos ir jūros kelių“ iniciatyvą.
- 92 Tokiomis aplinkybėmis negalima sutikti, kad tokio masto ekonominei ir teisinei struktūrai, kaip Sueco EPB zona, sukurtai glaudžiai aukščiausiu lygiu bendradarbiaujant Kinijos ir Egipto vyriausybėms, neturėtų būti taikomas pagrindinis antisubsidijų reglamentas, nes priešingu atveju tai pakenktų jo naudingam poveikiui arba jo paskirčiai ir tikslams.
- 93 Visų trečia, priešingai, nei teigia ieškovės, Komisijos pateiktas pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto aiškinimas neprieštarauja nei jo 10 straipsnio 7 daliai, nei 13 straipsnio 1 daliai. Iš tiesų pagal pagrindinio antisubsidijų reglamento 10 straipsnio 7 dalį visiškai nedraudžiama konsultuotis su kilmės arba eksportuojančios valstybės vyriausybe dėl jai priskirtinų finansinių įnašų. Be to, šiuo atveju iš bylos medžiagos matyti, kad Komisija pasiūlė Egipto vyriausybei pradėti konsultacijas tokiais klausimais, kaip Kinijos subjektų suteiktos lengvatinės paskolos.
- 94 Dėl to reglamento 13 straipsnio 1 dalies, pagal kurią kilmės arba eksportuojanti valstybė, be kita ko, gali panaikinti ar apriboti subsidiją arba imtis kitų priemonių jos poveikiui kompensuoti, tokia galimybė išlieka tais atvejais, kai finansinį įnašą galima priskirti kilmės arba eksportuojančios valstybės vyriausybei. Šiuo atveju Egipto vyriausybė galėjo nutraukti glaudų bendradarbiavimą su Kinijos vyriausybe dėl finansinių įnašų arba pasiūlyti priemonių aptariamų subsidijų poveikiui apriboti.
- 95 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, darytina išvada, kad nei pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktas, nei šio reglamento sistema nedraudžia priskirti trečiosios šalies vyriausybės finansinio įnašo kilmės arba eksportuojančios valstybės vyriausybei tokiu atveju, koks nagrinėjamas šioje byloje, remiantis konkrečiais šio sprendimo 86–91 punktuose nurodytais turimais įrodymais.

- 96 Be to, priešingai, nei teigia ieškovės, šią išvadą patvirtina SKP sutarties, pagal kurią turi būti aiškinamas pagrindinis antisubsidijų reglamentas, 1 straipsnio nuostatos. Šiuo klausimu reikia priminti, kad, jei Sąjunga būtų ketinusi įgyvendinti priimtą konkretų įsipareigojimą PPO arba kai Sąjungos akte būtų aiškiai daroma nuoroda į konkrečias PPO susitarimų nuostatas, Sąjungos teismas privalo vykdyti atitinkamo Sąjungos akto teisėtumo kontrolę, atsižvelgdamas į PPO taisykles (pagal analogiją žr. 2021 m. liepos 14 d. Sprendimo *Interpipe Niko Tube ir Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant / Komisija*, T-716/19, EU:T:2021:457, 95 punktą).
- 97 Vis dėlto, remiantis pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 konstatuojamąja dalimi, šio reglamento tikslas – užtikrinti, kad SKP sutarties taisyklės „kiek įmanoma plačiau atsispindėtų“ Sąjungos teisės aktuose.
- 98 Be to, jurisprudencijoje jau yra nustatyta, kad pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsnio „Subsidijos apibrėžtis“ ir SKP sutarties 1 straipsnio formuluotės yra beveik identiškos, o jų esmė – visiškai identiška (šiuo klausimu žr. 2019 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Jindal Saw ir Jindal Saw Italia / Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, 99 punktą).
- 99 Iš pagrindinio antisubsidijų reglamento konstatuojamųjų dalių taip pat nematyti, kad teisės aktu leidėjas ketino nukrypti nuo SKP sutarties 1 straipsnio 1 dalies a punkto 1 papunkčio esmės. Priešingai, kaip matyti iš šio reglamento 3 konstatuojamosios dalies, minėtos šio sprendimo 97 punkte, teisės aktų leidėjas siekė įgyvendinti konkretų pagal SKP sutartį priimtą įsipareigojimą, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 96 punkte nurodytą jurisprudenciją.
- 100 Taigi, priešingai, nei teigia ieškovės, pagrindinio antisubsidijų reglamento nuostatos turi būti aiškinamos kiek įmanoma atsižvelgiant į atitinkamas SKP sutarties nuostatas (2019 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Jindal Saw ir Jindal Saw Italia / Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, 101 punktas). Tas pats pasakytina ir apie šio reglamento 3 straipsnį, kuriuo siekiama įgyvendinti SKP sutarties 1 straipsnio turinį (2019 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Jindal Saw ir Jindal Saw Italia / Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, 102 punktas).
- 101 Dėl SKP sutarties 1 straipsnio 1 dalies a punkto 1 papunkčio visų pirma reikia pažymėti, kad pagal jį subsidija suprantama kaip vyriausybės arba valstybinės institucijos „vienos iš“ PPO narės teritorijoje skirtas finansinis įnašas. Todėl šia formuluote neatmetama galimybė, kad trečiosios šalies finansinis įnašas gali būti priskirtas kilmės arba eksportuojančios valstybės vyriausybei, nes pakanka, kad vyriausybės ar bet kurios valstybinės institucijos finansinis įnašas būtų skirtas „vienos iš“ PPO narės teritorijoje.
- 102 Antra, SKP sutarties 13 ir 18 straipsniai, atitinkamai skirti konsultacijoms ir įsipareigojimams, nekelia abejonių dėl pirmiau nurodytų aplinkybių. Pagal šių nuostatų formuluotę ir dalyką negalima atmesti atvejų, kai finansinis įnašas priskiriamas PPO narei, nes, pirma, galimos konsultacijos su narėmis, kurių produktai gali būti tiriami, dėl joms priskiriamo finansinio įnašo ir antra, narės, kurių produktai gali būti tiriami, gali nustatyti joms priskiriamų subsidijų apribojimus.
- 103 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti: kadangi Komisija teisingai aiškino pagrindinį antisubsidijų reglamentą pagal SKP sutartį, tai, kad ji atsižvelgė (arba neatsižvelgė) į TTK straipsnių 11 straipsnį, neturi reikšmės. Taigi reikia atmesti ir šios dalies trečiąjį prieštaravimą, vadinasi, ir visą šią dalį.

[*Praleista*]

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. *Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE* ir *Jushi Egypt for Fiberglass Fabrics Industry SAE* padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. *Tech-Fab Europe eV* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Kanninen

Jaeger

Póltorak

Porchia

Stancu

Paskelbta 2023 m. kovo 1 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.